

Perek 12: Split of the Kingdom

Rechavam's Inauguration and Yerovam's Claim (1-5)

1 And Rehob	א וַיֵּלֵךְ רְחַבְעָם, שָׁכֵם:	-פִּי שָׁכֵם בָּא כָל
Shechem to n	א וַיֵּלֶךְ רְחַבְעָם, שְׁכֶם: יִשְׂרָאֵל, לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ.	

1 And Rehoboam went to Shechem; for all Israel were come to Shechem to make him king.

ב וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יָרְבְעָם בֶּן-נְבָט, וְהוּא עוֹדֶנּוּ בְמִצְרַיִם, אֲשֶׁר בָּרַח, מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְּ שְׁלֹמֹה; וַיַּשֵׁב יַרַבְעַם, בִּמִצְרַיִם. **2** And it came to pass, when Jeroboam the son of Nebat heard of it--for he was yet in Egypt, whither he had fled from the presence of king Solomon, and Jeroboam dwelt in Egypt,

ג וַיִּשְׁלְחוּ, וַיִּקְרְאוּ-לוֹ, ויבאו (וַיָבֹא) יָרְבְעָם, וְכָל-קְהַל יִשְׂרָאֵל; וַיְדַבְּרוּ, אֶל-רְחַבְעָם לֵאמֹר. **3** and they sent and called him--that Jeroboam and all the congregation of Israel came, and spoke unto Rehoboam, saying:

ד אָבִידּ, הִקְשָׁה אֶת-עֻלֵּנוּ; וְאַתָּה עַתָּה הָקֵל מִצְבֹדַת אָבִידּ הַקִּשָּׁה, וּמֵעֻלּוֹ הַכְּבֵד אֲשֶׁר-נְתַן עָלֵינוּ--וְנַעַבְדֶרָ. 4 'Thy father made our yoke grievous; now therefore make thou the grievous service of thy father, and his heavy yoke which he put upon us, lighter, and we will serve thee.'

ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, לְכוּ-עֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים--וִשׁוּבוּ אֵלֵי; וַיֵּלְכוּ, הַעַם. 5 And he said unto them: 'Depart yet for three days, then come again to me.' And the people departed.

Why Shechem?

I. Rabbeinu Bechayei, Bereishis 37:4

ויבא שכמה. מקום הפורענות, בשכם ענו את דינה, בשכם מכרו את יוסף, בשכם נחלקה מלכות בית דוד מישראל והמליכו לירבעם, שנאמר (מלכים א יב) וילך רחבעם שכם כי שכם באו כל ישראל להמליך אותו. כיון שנתחלקו השבטים המליכו שם לירבעם והיה שם בית מלכותו שנאמר (שם) ויבן ירבעם את שכם.

Was this a pretext for rebellion or a real request?

2. Ralbag I Melachim 12:4

אביך הקשה את עלנו. ידוע כי המס שהעמיס שלמה עליהם לכלכל את ביתו ולא יעדרו דבר למצטרך לו עד מאכל סוסיו שהיו רבים מאד עד שהיו לו ארבעים אלף אורוות סוסים היה קשה וכבר מאד ועם כל זה היה טוב בעיני ישראל מרוב השלוה שהיו בה אך עתה החלו לצמוח המלחמות כמו שקדם מדבר בן הדד ורזון בן אלידע ולזה בקשו ישראל שיקל מעליהם מזה המס קצת:

Rechavam's Advice and Choice (6-15)

וֹ וַיִּנְּעַץ הַמֶּלֶּךְ רְחַבְּעָם, אֶת-הַזְּקַנִים אֲשֶׁר-הָיוּ עֹמְדִים אֶת-פְּנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו, בִּהְיֹתוֹ חַי, לֵאמֹר: אֵיךְ אַתֶּם נוֹעַצִים, לִהָשִׁיב אֵת-הַעַם-הַזֵּה דַּבַר.

ז וידבר (וַיְדַבְּרוּ) אֵלָיו לֵאמֹר, אָם-הַיּוֹם תִּהְיֶה-עֶבֶד לָעָם הַזֶּה וַעֲבַדְתָּם, וַעֲנִיתָם, וְדַבַּרְתִּ אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים--וִהַיוּ לִדְּ עֲבַדִים, כַּל-הַיַּמִים. **6** And king Rehoboam took counsel with the old men, that had stood before Solomon his father while he yet lived, saying: 'What counsel give ye me to return answer to this people?'

7 And they spoke unto him, saying: 'If thou wilt be a servant unto this people this day, and wilt serve them, and answer them, and speak good words to them, then they will be thy servants for ever.'

8 But he forsook the counsel of the old men which they - וַיַּעֲזֹב אֵת-עֲצַת הַזְּקָנִים, אֲשֶׁר יִעָצָהוּ; וַיִּנַעַץ, אֵת had given him, and took counsel with the young men הילדים אשר גדלו אתוֹ, אשר העמדים, לפניו. that were grown up with him, that stood before him. **9** And he said unto them: 'What counsel give ye, that ס ויאמר אליהם, מה אתם נועצים, ונשיב דבר, אתwe may return answer to this people, who have spoken ָהָעָם הַזֶּה--אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַי, לֵאמֹר, הָקֵל מִן-הַעֹל, to me, saying: Make the yoke that thy father did put אַשֶּׁר-נַתַן אַבִיךּ עַלֵּינוּ. upon us lighter?' י ויִדבּרוּ אליו, הילדים אשר גדלו אתו לאמר, כה-10 And the young men that were grown up with him spoke unto him, saying: 'Thus shalt thou say unto this תֹאמֶר לַעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דְבָּרוּ אֱלֵיךּ לֵאמֹר אֲבִיךּ הְכִבִּיד people that spoke unto thee, saying: Thy father made אָת-עַלֶּנוּ, וְאַתַּה הַקֶּל מֵעַלֵינוּ: כֹּה תִּדַבֶּר אֲלֵיהֶם, our yoke heavy, but make thou it lighter unto us; thus קטנִי עבה מִמתנֵי אבִי. shalt thou speak unto them: My little finger is thicker than my father's loins. 11 And now whereas my father did burden you with a יא וְעַתַּה, אַבִי הָעָמִיס עַלֵּיכֵם עֹל כַּבֶד, וַאַנִי, אוֹסִיף heavy yoke, I will add to your yoke; my father chastised עַל-עַלְּכֶם; אַבִּי, יִפַּר אֵתְכֶם בַּשׁוֹטִים, וַאַנִי, אַיַפֶּר you with whips, but I will chastise you with scorpions.' אָתְכֶם בַּעַקְרַבִּים. יב ויבו ירבעם וכל-העם אל-רחבעם, ביום השלישי, 12 So Jeroboam and all the people came to Rehoboam the third day, as the king bade, saying: 'Come to me בָּאֲשֶׁר דָבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר, שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשִּׁלִישִׁי. again the third day.' יג וַיַּעַן הַמֵּלֶךְ אֶת-הַעַם, קַשַׁה; וַיַּעַזֹב אֶת-עַצַת 13 And the king answered the people roughly, and

הַזְּקֵנִים, אֲשֶׁר יִעָצְהוּ.

for sook the counsel of the old men which they had given him;

יד וַיִדַבֶּר אֱלֵיהֶם, כַּעֲצַת הַיִּלְדִים לֵאמֹר, אֲבִי הִכְבִּיד אָת-עַלְּכֶם, וַאֲנִי אֹסִיף עַל-עַלְכֶם; אָבִי, יַסֶּר אָתְכֶם בשוטים, ואני, איסר אתכם בעקרבים.

14 and spoke to them after the counsel of the young men, saying: 'My father made your yoke heavy, but I will add to your yoke; my father chastised you with whips, but I will chastise you with scorpions.'

טוּ וָלֹא-שַׁמַע הַמֵּלֶךְ, אֱל-הַעַם: כִּי-הַיִּתַה סְבַּה, מֵעִם יָהוָה, לְמַעַן הַקִּים אֵת-דָּבַרוֹ אֲשֶׁר דְּבֵּר יִהוָה בְּיַד אֲחִיַה ַהַשִּׁילֹנִי, אֱלֹ-יַרַבְעַם בֵּן-נְבַט. 15 So the king hearkened not unto the people; for it was a thing brought about of the LORD, that He might establish His word, which the LORD spoke by the hand of Ahijah the Shilonite to Jeroboam the son of Nebat.

What logic in Rechavam's mind was there for listening to the youngsters?

3. Sanhedrin 8a

כתיב (דברים לא, ז) כי אתה תבוא וכתיב (דברים לא, כג) כי אתה תביא אמר רבי יוחנן אמר לו משה ליהושע אתה והזקנים שבדור עמהם אמר לו הקב"ה טול מקל והך על קדקדם דבר אחד לדור ואין שני דברין לדור

Similarly, a distinction is drawn between two verses where Moses commanded Joshua concerning his impending leadership: It is written: "For you shall go with these people into the land" (Deuteronomy 31:7), and it is written: "For you shall bring the children of Israel into the land" (Deuteronomy 31:23). Rabbi Yoḥanan reconciled the difference between these two charges and said: Moses said to Joshua, in the first verse: You and the elders of the generation will enter into Eretz Yisrael together with the people, i.e., the elders will assist you in the leadership. Subsequently, in the second verse, the Holy One, Blessed be He, said to Joshua: You yourself must bring the people: Take a rod and strike the people upon their skulls. There must be one clear and authoritative leader for the generation, and there may not be two or more leaders for the generation.

The Nation Splits (16-17)

טז וַיַּרְא כָּל-יִשְׂרָאֵל, כִּי לֹא-שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵהֶם, וַיָּשָׁבוּ הָעָם אֶת-הַמֶּלֶךְ דְּבָר לֵאמֹר מַה-לְנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא-נַחֲלָה בְּבֶן-יִשַׁי לְאֹהָלֶיךְ יִשְׂרָאֵל, עַתָּה רְאֵה בִיתְךְּ דְּוִד; וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל, לָאֹהַלֵּיו. 16 And when all Israel saw that the king hearkened not unto them, the people answered the king, saying: 'What portion have we in David? neither have we inheritance in the son of Jesse; to your tents, O Israel; now see to thine own house, David.' So Israel departed unto their tents.

יז וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, הַיּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה--וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם, רְחַבְעָם. {פ} 17 But as for the children of Israel that dwelt in the cities of Judah, Rehoboam reigned over them. {**P**}

Killing the Tax Collector (18-19)

יח וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם, אֶת-אֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל-הַמֵּס, וַיִּרְגָּמוּ כָּל-יִשְּׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן, וַיָּמֹת; וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעַם, הָתָאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֵּרְכַּבָה, לַנוּס, יִרוּשַׁלָם. **18** Then king Rehoboam sent Adoram, who was over the levy; and all Israel stoned him with stones, so that he died. And king Rehoboam made speed to get him up to his chariot, to flee to Jerusalem.

יט וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דְּוִד, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. {ס}

19 So Israel rebelled against the house of David, unto this day. {S}

Did he not read the writing on the wall?

4. Radak 12:18

את אדורם. שלח אותו אחריהם שישובו אליו ויקבלוהו למלך ורגמוהו וכיון שידע רחבעם כי רגמוהו ידע כי הקשר אמיץ והתאמץ לרכוב ולנוס:

Yerovam's Appointment and Rechavam's Army (20-21)

בַ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל-יִשְׂרָאֵל, כִּי-שָׁב יָרְבְעָם,
וַיִּמְלְחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל-הָעֵדָה, וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ
עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: לֹא הָיָה אַחֲבִי בֵית-דְּוִד, זוּלָתִי
שַׁבֶּט-יְהוּדָה לְבַדּוֹ.

20 And it came to pass, when all Israel heard that Jeroboam was returned, that they sent and called him unto the congregation, and made him king over all Israel; there was none that followed the house of David, but the tribe of Judah only.

כא ויבאו (וַיָּבֹא) רְחַבְעָם, יְרוּשָׁלַם, וַיִּקְהֵל אֶת-כָּל-בֵּית יְהוּדָה וְאֶת-שֵׁבֶט בִּנְיָמִן מֵאָה וּשִׁמֹנִים אֵלֵף בָּחוּר, עֹשֵׂה מִלְחָמָה--לִהְלַּחֵם, 21 And when Rehoboam was come to Jerusalem, be assembled all the house of Judah, and the tribe of Benjamin, a hundred and fourscore thousand chosen men that were warriors, to fight

עם-בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהָשִׁיב אֶת-הַמְּלוּכָה, לִרְחַבָּעָם בֵּן-שָׁלֹמֹה. {פּ} against the house of Israel, to bring the kingdom back to Rehoboam the son of Solomon. **{P}**

Desisting from Civil War (22-24)

כב וַיְהִי דְבַר הָאֶלֹהִים, אֶל-שְׁמַעְיָה אִישׁ- הָאֱלֹהִים לֵאמֹר.	22 But the word of God came unto Shemaiah the man of God, saying:
כג אֶמֹר, אֶל-רְחַבְעָם בֶּן-שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה, וְאֶל-כָּל-בֵּית יְהוּדָה, וּבִנְיָמִין; וְיֶתֶר הָעָם, לֵאמֹר.	23 'Speak unto Rehoboam the son of Solomon, king of Judah, and unto all the house of Judah and Benjamin, and to the rest of the people, saying:
כד כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא-תַעֲלוּ וְלֹא-תִלֶּחֲמוּוְ עִם-אֲחֵיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ- כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה, הַדְּבָר הַזֶּה; וַיִּשְׁמְעוּ אֶת- דְּבַר יְהוָה, וַיָּשָׁבוּ לָלֶכֶת כִּדְבַר יְהוָה. {ס}	24 Thus saith the LORD: Ye shall not go up, nor fight against your brethren the children of Israel; return every man to his house; for this thing is of Me.' So they hearkened unto the word of the LORD, and returned and went their way, according to the word of the LORD. {S}

What does H' really want here? Rechavam made a wrong decision and the North will make bad decisions?

5. II Shmuel 15:14

ויַאמֶר דָּוד לְכָל־עֲבָדָּיו אֲשֶׁר־אָתָוֹ בִירוּשָׁלָם קוּמוּ וְנִבְרָחָה כֵּי לֹא־תָהְיֶה־לָנוּ פְלִיטָה מִפְּנֵי אַבְשָׁלְוֹם מַהַרְוּ לָלֶּכֶת פֶּן־יְמַהַר וְהִשְּׁגָנוּ וְהִדִּיחַ עַלֵּינוּ אַמֶּר־הָרָב:

Whereupon David said to all the courtiers who were with him in Jerusalem, "Let us flee at once, or none of us will escape from Absalom. We must get away quickly, or he will soon overtake us and bring down disaster upon us and put the city to the sword."

6. Metzudos 12:24

כי מאתי. בהשגחה בא הדבר, ולא במקרה:

